

Dosarul nr. 2ra-800/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: N. Iordachi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sîrbu Irina, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț „Drancor” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Recent-Produs” și Sîrbu Irina cu privire la încasarea datoriei și contravalorii bunurilor materiale transmise în posesie și folosință temporară, împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Firma de Producție și Comerț „Drancor” societate cu răspundere limitată în proces de insolvență, s-a casat parțial hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a emis în această parte o hotărâre nouă de admitere a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut

c o n s t a ț ă:

La 28 iulie 2017 FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Recent-Produs” și Sîrbu Irina cu privire la încasarea datoriei și contravalorii bunurilor materiale transmise în posesie și folosință temporară.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 04 mai 2015, în calitate de vânzător, a încheiat cu SRL „Recent-Produs”, în persoana administratorului Sîrbu Irina, în calitate de distribuitor, contractul de distribuție exclusivă nr. 105.

Conform pct. 2.1 din contractul enunțat, vânzătorul s-a obligat să acorde distribuitorului dreptul de desfacere și comercializare exclusivă a produselor marca FPC „Drancor” SRL în sectoarele mun. Chișinău și anume: Râșcani, Ciocana, Buiucani, inclusiv suburbiile Durlești, Trușeni, Vatra, Grătiești, Hulboaca, Stăuceni, Bâc și Bubuieci, iar distribuitorul să accepte acest drept și să-și asume responsabilitatea prevăzută de acest contract.

Pe durata acestui contract, vânzătorul urma să-l aprovizioneze pe distribuitor cu produse în mod continuu și ritmic în condițiile prezentului contract.

A menționat că în rezultatul desfășurării relațiilor comerciale, SRL „Recent-Produs” a recepționat mărfuri, însă nu a achitat costul acestora integral, acumulând o datorie în sumă de 18.413,49 de lei, fapt ce se confirmă prin actul de verificare a decontărilor reciproce.

De asemenea, în baza contractului nr. 105 din 04 mai 2015, a transmis SRL „Recent-Produs”, în posesie și folosință temporară, 93 de frigidere, fapt ce rezultă din facturile fiscale semnate și ștampilate de ambele părți contractante.

Dar, până la moment SRL „Recent-Produs” i-a restitui doar 3 frigidere, a încetat activitatea de colaborare și nu mai răspunde la interpelările sale.

A susținut reclamanta că SRL „Recent-Produs” se eschivează cu rea-credință să-i restituie bunurilor materiale, care îi aparțin cu drept de proprietate privată.

Potrivit facturilor fiscale valoarea frigiderelelor transmise pârâtei în posesie și folosință temporară, pe care ultima refuză să i le restituie, constituie 859.730 de lei.

Conform pct. 10.6 din contractul vizat supra, în cazul în care survine imposibilitatea distribuitorului de a achita datoriile acumulate față de vânzător, administratorul distribuitorului, adică Sîrbu Irina, garantează personal achitarea datoriilor respective, cu bunurile sale proprii, în limitele art. 634-636 din Codul civil.

Prin urmare, administratorul SRL „Recent-Produs”, Sîrbu Irina, a garantat personal achitarea datoriilor în cazul în care persoana juridică se va afla în incapacitate de plată, respectiv ambii poartă răspundere solidară.

La moment atât SRL „Recent-Produs”, cât și Sîrbu Irina, nu-și onorează obligațiile contractuale, fapt ce servește ca temei ca suma datoriei și contravalorii bunurilor materiale, transmise în posesie și folosință temporară, urmează să fie încasate în mod solidar din contul ambilor pârâți.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 22 mai 2017 a expediat în adresa SRL „Recent-Produs” și administratorului acesteia, Sîrbu Irina, reclamația nr. 63, solicitând achitarea benevolă, în termen de 5 zile de la recepționarea somației, a sumei de 18.413,49 de lei cu titlu de datorie și restituirea celor 90 de frigidere primite în posesie și folosință temporară sau achitarea contravalorii acestora în sumă de 859.730 de lei, însă nu s-a soldat cu succes.

Consideră FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență că, în virtutea raportului obligațional ce rezultă din contractul de distribuție exclusivă nr. 105 din 04 mai 2015, este în drept să pretindă de la SRL „Recent-Produs” și administratorului acesteia, Sîrbu Irina, achitarea solidară a sumei datoriei acumulate și contravaloarea bunurilor materiale nerestituite în termenul indicat de către ea.

În contextul expus, a solicitat FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul SRL „Recent-Produs” și Irinei Sîrbu în beneficiul său a sumei de 18.413,49 de lei cu titlu de datorie și contravaloarea frigiderelelor transmise în posesie și folosință temporară în quantum de 859.730 de lei.

Suplimentar, în cadrul ședinței de judecată din 30 ianuarie 2018, FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea în mod solidar din contul SRL „Recent-Produs” și Irinei Sîrbu în beneficiul său a sumei de 18.413,49 de lei cu titlu de datorie, contravaloarea frigiderelelor transmise în posesie și folosință temporară în quantum de 859.730 de lei și 26.344,30 de lei taxa de stat .

Prin hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea a fost admisă în parte.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Recent-Produs” și Irinei Sârbu în beneficiul FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență suma de 18.413,49 de lei cu titlu de datorie și 228 de lei cheltuieli suportate în legătură cu citarea publică, în total 18.641,49 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Recent-Produs” și Irinei Sârbu în beneficiul statului suma de 552,39 de lei taxa de stat.

S-a încasat din contul FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență suma de 25.791 de lei taxa de stat, ce urma a fi încasată nu mai târziu de 6 luni din data pronunțării prezentei hotărâri.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că la 04 mai 2015 între FPC „Drancor” SRL, în calitate de vânzător, și SRL „Recent Produs” în persoana administratorului Sîrbu Irina, în calitate de distribuitor, a fost încheiat contractul de distribuție exclusivă nr. 105 (f.d. 8-12).

Conform pct. 2.1 din contract, vânzătorul acordă distribuitorului dreptul de desfacere și comercializare exclusivă a produselor marca FPC „Drancor” SRL, în următoarele sectoare ale mun. Chișinău: Rîșcani, Ciocana, Buiucani inclusiv și suburbiile Durlești, Trușeni, Vatra, Grățiești, Hulboaca, Stăuceni, Bâc și Bubuieci, iar distribuitorul acceptă acest drept și își asumă toată responsabilitatea prevăzută la acest contract. Pe durata acestui contract, vânzătorul îl va aproviziona pe distribuitor cu produse în mod continuu și ritmic în condițiile prezentului contract.

Din pct. 4.1 din contract rezultă că, părțile au convenit că distribuitorul va cumpăra pe toată durata contractului, în etape, de la vânzător produsele marca FPC „Drancor” SRL, asigurând ponderea anuală a valorii de 6.954.000 de lei.

Reieșind din pct. 5.1 și 5.2 din contract, prețurile produselor sunt cele înscrise în anexele la prezentul contract. Prețurile includ: taxe vamale, TVA, cheltuieli de transport, expediere, încărcare/descărcare, etc. Distribuitorul va achita vânzătorului prețul produselor cumpărate în momentul recepționării produselor marca FPC „Drancor” SRL.

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, la situația din 28 iulie 2017, SRL „Recent Produs” a acumulat o datorie față de FPC „Drancor” SRL în mărime de 18.416,49 de lei pentru marfa neachitată integrală (f.d. 13-14).

A menționat prima instanță că la adresa juridică a pârâtei SRL „Recent Produs”: XXXXX, a fost expediată cererea de chemare în judecată, cu înștiințarea despre ședința de judecată, însă aceasta nu a asigurat prezența unui reprezentant în ședință și nici nu a prezentat probe, ce ar demonstra că datoria pretinsă de FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență, în sumă de 18.413 lei, a fost achitată.

A notat că la pct. 10.6 din contract, părțile au convenit că în cazul în care survine imposibilitatea distribuitorului de a achita datoriile acumulate față de vânzător, administratorul distribuitorului, Sîrbu Irina, va garanta personal achitarea datoriilor respective, cu bunurile sale proprii, în limitele art. 634-636 din Codul civil.

A conchis prima instanță că, ținând cont de faptul că administratorul Sîrbu Irina și-a asumat obligația de a răspunde solidar pentru executare obligațiilor SRL „Recent Produs”, iar probele administrate au confirmat că ultima a acumulat o datorie în mărime de 18.413

lei față de FPC „Drancor” SRL în proces de insolvabilitate, și în temeiul pct. 2.1, 4.1, 5.1, 10.6 din contractul nr. 105 din 04 mai 2015 și prevederilor art. 512, 514, 668, 575 din Codul civil, pretenția FPC „Drancor” SRL în proces de insolvabilitate privind încasarea în mod solidar din contul SRL „Recent Produs” și Sîrbu Irina a datoriei în mărime de 18.413 lei, este întemeiată și urmează a fi admisă.

Referitor la pretenția FPC „Drancor” SRL cu privire la încasarea contravalorii a 90 de congelatoare transmise SRL „Recent Produs”, prima instanță a considerat-o neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, din următoarele motive.

Conform pct. 6.2 din contractul nr. 105 din 04 mai 2015, vânzătorul SRL „Drancor” s-a obligat să transmită în folosință distribuitorului rețeaua de puncte comerciale și instalații frigorifice din sectoarele mun. Chișinău prin semnarea unui act de primire-predare.

Potrivit pct. 8.1 din contract, distribuitorul SRL „Recent Produs” are dreptul de a se folosi pe toată durata contractului de utilajul frigorific instalat în punctele comerciale. Dreptul de folosință încetează imediat ce încetează prezentul contract.

Distribuitorul s-a obligat conform pct. 6.1 din contract, să asigure integritatea întregii rețele comerciale, a utilajelor frigorifice, să efectueze deservirea tehnică a frigiderelor din rețea, să poarte răspundere materială pentru integritatea frigiderelor și utilajelor frigorifice primite în folosință.

A stabilit prima instanță că, reieșind din prevederile clauzelor contractuale citate, părțile au convenit că utilajul frigorific se transmite distribuitorului în folosință temporară, iar SRL „Recent Produs” s-a obligat să-l păstreze și și-a asumat răspunderea materială pentru integritatea acestuia.

A subliniat prima instanță că utilajul frigorific nu a fost vândut sau transmis întru-un alt fel în proprietatea SRL „Recent Produs”, prin urmare aceasta nu are obligația de a achita contravaloarea acestuia.

Or, în pct. 8.1 al contractului, cert este indicat că distribuitorul nu dobândește nici un drept de proprietate asupra utilajului frigorific primit, ci doar se folosește temporar de acesta pe toată durata contractului respectiv.

A concluzionat prima instanță că având în vedere că utilajul frigorific a fost transmis SRL „Recent Produs” în folosință temporară, ultimei îi revine obligația de a restitui bunurile respective la expirarea contractului nr. 105 din 04 mai 2015 și actului de primire-predare în starea care l-a primit, dar nu contravaloarea acestuia.

La fel, SRL „Drancor” nu a prezentat probe ce ar demonstra că restituirea frigiderelor transmise către SRL „Recent Produs” este imposibilă, întrucât acestea nu mai există în natură sau că au fost deteriorate.

La 05 februarie 2018 FPC „Drancor” SRL a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 27 aprilie 2018 a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în partea respingerii acțiunii privind încasarea contravalorii frigiderelor transmise în posesie și folosință temporară SRL „Recent Produs”, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de FPC „Drancor” SRL în proces de insolvabilitate, s-a casat hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana în partea pretențiilor respinse și

încasării taxei de stat și s-a emis în această parte o hotărâre nouă, prin care s-a încasat în mod solidar din contul SRL „Recent Probus” și Sîrbu Irina în beneficiul FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență contravaloarea frigiderele în sumă de 859.730 de lei.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Recent Probus” și Sîrbu Irina la bugetul de stat suma de 26.344 de lei taxa de stat.

În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Instanța de apel a motivat soluția prin faptul că conform pct. 10.6 din contractul de distribuție exclusivă nr. 105 din 04 mai 2015, în cazul în care survine imposibilitatea distribuitorului de a achita datoriile acumulate față de vânzător, administratorul distribuitorului garantează personal achitarea datoriilor respective, cu bunurile sale proprii, în limitele art. 634-636 din Codul civil.

A stabilit instanța de apel că neîndeplinirea obligației de restituire a bunurilor se confirmă și prin reclamația nr. 63 din 22 mai 2017, în baza căreia FPC „Drancor” SRL a solicitat restituirea datoriei în mărime de 18.413,49 de lei și restituirea a 90 de frigidere sau contravaloarea lor în sumă de 859.730 de lei în termen de 5 zile de la recepționarea reclamației date (f.d. 6).

Reclamația a fost expeditată la adresa SRL „Recent Probus” indicată în contractul de distribuție exclusivă nr. 105 din 04 mai 2015 și anume: XXXXX, însă conform adeverinței oficiului poștal, plicul cu avizul de recepție a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 7).

A notat instanța de apel că rea-credința părților SRL „Recent Probus” și administratorului Sîrbu Irina s-a manifestat și prin eschivarea de a recepționa corespondența.

A subliniat instanța de apel că este eronată concluzia primei instanțe precum că utilajul frigorific nu a fost vândut sau transmis într-un alt fel în proprietatea SRL „Recent Probus” și ultima nu are obligația de a achita contravaloarea acestuia, or, achitarea contravalorii bunurilor survine în rezultatul neîndeplinirii obligației de restituire a acestora, de însușire a lor în mod ilegal de către SRL „Recent Probus” și Irina Sîrbu, cu cauzarea în acest mod FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență a unui prejudiciu material considerabil.

A concluzionat instanța de apel că SRL „Recent Probus” are obligația de a restitui FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență utilajul frigorific primit în posesie și folosință temporară în baza contractului nr. 105 din 04 mai 2015 și actului de primire-predare, în starea în care la primit, sau contravaloarea acestuia.

A accentuat instanța de apel că în mod incontestabil se atestă faptul că administratorul SRL „Recent Probus” – Sîrbu Irina și-a asumat obligația de a răspunde solidar pentru executarea obligațiilor persoanei juridice respective, iar din probele administrate cu certitudine s-a demonstrat că SRL „Recent Probus” a acumulat față de FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență o datorie în mărime de 859.730 de lei costul utilajului frigorific.

Referitor la încasarea taxei de stat, instanța de apel a notat că FPC „Drancor” SRL, aflându-se în stare de insolvență la depunerea acțiunii, prin lege a fost scutită de la plata taxei de stat și având în vedere că pretențiile din acțiune au fost admise, compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 26.344 de lei, (ce constituie 3% din valoarea acțiunii, calculată astfel: 18.413,49 de lei datoria + 859.730 de lei contravaloarea utilajului frigorific = 878.143,49 de lei \times 3% = 26.344 de lei), urmează să fie încasată în mod solidar din contul SRL „Recent Probus” și Irinei Sîrbu în bugetul de stat.

La 18 februarie 2020 Sîrbu Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului Sîrbu Irina a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A susținut că atât prima instanță, cât și instanța de apel au încălcat normele de drept procedural și anume, cauza a fost examinată în absența sa, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, încălcând în așa mod dreptul ei la un proces echitabil.

Fiind atrasă în proces în calitate de pârâtă ca persoană fizică, precum și care conform pct. 10.6 din contractul de distribuție exclusivă nr. 105 din 04 mai 2015, a garantat personal achitarea datoriilor SRL „Recent Probus”, la fel ca persoană fizică, instanțele de judecată ierarhic inferioare trebuiau să-i expedieze citațiile și actele de procedură la locul său de domiciliu și anume: XXXXX, informație deținută de Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și evidență a populației, pe când toate înștiințările și corespondența aferentă au fost expediate doar la sediul persoanei juridice „Recent Probus” SRL: XXXXX.

Despre emiterea deciziei recurate a aflat de la executorul judecătoresc Roman Ioniță în procedura căruia se află spre executare documentul executoriu nr. 2a-1034/18 din 26 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, prin care s-a dispus încasarea în mod solidar din contul său și SRL „Recent Probus” în beneficiul FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență a sumei de 859.730 de lei contravaloarea frigiderelor.

La fel, cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel a luat cunoștință la 24 octombrie 2019, adresându-se la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, fapt ce se confirmă prin cererea din 21 octombrie 2019 și declarația din 24 octombrie 2019, anexate la actele cauzei.

A indicat Sîrbu Irina că din momentul încetării activității de colaborare cu FPC „Drancor” SRL pe perioada anilor 2018 – 2019, ultima comercializează și distribuie marfa sa în sectoarele încredințate SRL „Recent Probus” și anume: Rîșcani, Ciocana, Buiucani inclusiv și suburbiile Durlești, Trușeni, Vatra, Grătiești, Hulboaca, Stăuceni și Bubuieci.

Marfa distribuită direct de intimată se păstrează în frigiderele, transmise în posesia și folosința SRL „Recent Probus”, care au fost instalate în punctele comerciale unde se livrează marfa, fapt tănuit de FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență.

A notat Sîrbu Irina că deține probe, prin care se confirmă faptul predării și deținerii până în prezent a utilajului frigorific, pus la dispoziția SRL „Recent Probus” de către FPC „Drancor” SRL în punctele comerciale prin intermediul cărora intimata până la moment își distribuie produsele, care însă din vina instanțelor de judecată, care nu au respectat corespunzător procedura de citare a tuturor părților în proces, a fost lipsită de dreptul de a le prezenta.

La 06 mai 2020 în adresa FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență și SRL „Recent Probus” a fost expediată copia recursului declarat de Sîrbu Irina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 206-208).

La 05 iunie 2020 FPC „Drancor” SRL în proces de insolvență a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Irina Sîrbu ca fiind depus peste termenul de 2 luni prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sîrbu Irina este inadmisibil, din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare a recursului prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut de art. 434.

Conform art. 111 alin. (1) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Se reține că termenul-limită de 2 luni prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit prin prisma prevederilor art. 116 din Codul de procedură civilă.

Din actele cauzei rezultă că la 26 iunie 2019 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia recurată (f.d. 152-158).

Din scrisoarea de însoțire nr. 6934 rezultă că la 05 iulie 2019 instanța de apel a expedit copia deciziei din 26 iunie 2019, atât SRL „Recent Probus”, cât și administratorului acesteia, Irina Sîrbu, la adresa juridică a SRL „Recent Probus” și anume: XXXXX (f.d. 159), însă nu se atestă date când a fost recepționată de părțile respective.

Se reține că dosarul a parvenit în prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana la 26 iulie 2019, fapt ce rezultă din scrisoarea de însoțire și de pe ștampila de intrare aplicată pe tartajul dosarului (f.d. 160).

La 21 octombrie 2019 Sîrbu Irina s-a adresat Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu cererea nr. 40215, solicitând eliberarea hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, precum și să ia cunoștință cu materialele cauzei (f.d. 167).

Conform declarației anexată la actele cauzei, Sîrbu Irina a luat cunoștință, personal, contrasemnătură, de hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel la 24 octombrie 2019, fapt recunoscut de către recurentă (f.d. 168).

Prin urmare, termenul de contestare cu recurs a deciziei din 26 iunie 2019 Curtea de Apel Chișinău prevăzut expres și imperativ de art. 434 din Codul de procedură civilă, a început să curgă începând cu 25 octombrie 2019, ce constituie ziua imediat următoare datei

când Irina Sîrbu a luat cunoștință cu decizia instanței de apel, iar termenul-limită de declarare a recursului a constituit 26 decembrie 2019 inclusiv.

La 18 februarie 2020 Sîrbu Irina cu încălcarea evidentă a prevederilor art. 434 din Codul de procedură civilă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 170-175, 194).

Ține de notat, că inițial Sîrbu Irina a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 11 decembrie 2019, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Suplimentar, recurenta a mai solicitat scutirea de la plata taxei de stat, invocând în acest sens situația materială precară.

Prin încheierea din 17 decembrie 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea depusă de Irina Sîrbu privind scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de recurs și s-a comunicat recurentei despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 6.250 de lei impusă pentru cererea de recurs, până la 23 ianuarie 2020, ora 17³⁰ (f.d. 195-197).

Totodată, s-a explicat recurentei Sîrbu Irina că în caz de neprezentare a dovezii de achitare a taxei de stat în termenul stabilit, cererea de recurs va fi restituită.

Se accentuează că încheierea din 17 decembrie 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost expediată la adresa de domiciliu a Irinei Sîrbu, indicată personal de către aceasta în antetul cererii de recurs, și anume: XXXXX, care însă nu a fost reclamată de către ultima.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2020 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, s-a restituit cererea de recurs depusă de Sîrbu Irina, cu toate documentele anexate la aceasta, din motiv că în termenul stabilit prin încheierea din 17 decembrie 2019, nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat în mărime de 6.250 de lei.

Concomitent, s-a atenționat Irinei Sîrbu că conform art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, care este un termen de decădere și nu mai poate fi restabilit.

Cu toate acestea, după expirarea termenului-limită de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale a instanței de apel, care a fost ziua de 26 decembrie 2019, la 18 februarie 2020 Irina Sîrbu a depus prezenta cerere de recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă că prezentul recurs a fost depus de către Irina Sîrbu în afara termenului legal prevăzut de art. 434 CPC, adică peste 3 luni și 24 de zile, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Or, la caz, Sîrbu Irina a neglijat obligația de a-și exercita în termenul legal dreptul de atac cu recurs a deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Se reiterează că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului

de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sîrbu Irina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Sîrbu Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic